

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt Vltimvm. Rosæ defunctæ attactu, odore, veneratione, mors, morbi, pericula depelluntur. Ejusdem cingulum, vestes, sepulchro exemptus pulvis, & pictæ imagines phrenesim, cancrum, lepram, & omne ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

pit; quæ omnia evanuerunt statim atque elatis vocibus intonuit: Rosa verè Sancta est. Usque adeò pro Sponsæ suæ honore zelabat Sponsus ille divinus, cui venti obediunt, & mare.

CAPVT VLTIMVM.

ROSÆ defunctæ attactu, odore, veneratione, mors, morbi, pericula depelluntur. Ejusdem cingulum, vestes, sepulchro exemptus pulvis, & pictæ imagines phrenesim, cancrum, lepram, & omne morborum genus mirabiliter curant.

Quamvis perpetuum prodigium fuerit Rosæ vita, innumeris illam ad aliorum salutem miraculis decoravit Deus, quæ si omnia percenterem, procul à compendii legibus iret historia nostra. Præstantiora quædam sufficiat indicasse; inter quæ principem locum tenet revocata ad vitam Magdalena de Torres filiola semestris Gregorij Agricola, quæ cum exanimis à vespere ad usque posterae diei lucem jacuisset, jamque paratus effodiendo sepulchro sarculus adstaret, attactu vestis Rosæ illicò viva, & sana in lecto confedit. Antonius Bran tribus mensibus cum febris, & angore pectoris congressus, tandem jacuit sine motu, anhelitu, ullòve vel minimo signo vitali, nec vellicatione vel

vel pulsu ullum à gelido corpore potuit extundi argumentum superstitis vitæ, quam tamen post aliquod tempus in corpus revocavit Rosa ab adstantibus implorata. Dum in templo superfuit virgineum corpus quàm plurimis manifestam salutem attulit, veluti Elizabethæ Duran, cujus brachium à multo tempore siccum, & inutile humana ope curari non posse, Medici statuerant: Et servus Æthiops qui dexteri brachii, manusque usum explicæ, & nervorum attractione amiserat: Et Georgius de Aranda Presbyter qui ob excepta in sinistro brachio vulnera in bello Chilensi, sanie, convulsione, ac tumore attractam manum, vegetâ, sanam, & flexibilem reperit: Et Alphonfus Diaz mendicus toti Limæ notissimus, qui humili nixus fulcro manumque & pedem ex attractione inutiles per solum trahens, illicò exilivit in pedes, postquam ad Rosæ tumulum oravit: Adreperunt & pueri duo Æthiopes quorû alter nec palmum à terra erigere se, alter vix grallis utcumque librare se poterat, & Rosæ beneficio extemplò incolumes duxere per templum choreas. Pueros quamplures variis morbis implicitos repentè Rosa incolumitate donavit, ideoque certatim de manu in manum porrigebantur, ut ad salutiferum contactum pervenirent. Quid porrò enumerem revocatos à faucibus mortis adhibito cingulo, velis, particulis vestium, aut aliis, quæ pia sedulitas

Rosæ corpori admoverat? Nullum penè genus ægritudinis esse reor, quo aliqui pertentati salutem Rosæ non debuerint. Et capite laborantes, & intolerabili cruciatu dentium, & oculis aliquamdiu capti, & gangrena perusti, lepra, impetigine, apostemate, arthritide, hydrocela, angina, ad ultimum vitæ discrimen adducti: Et ex alto in profundas foveas prolapsi, & ab equis super irruentibus oppressi: Et qui mortem hauserant in poculis venenatis: Et quibus non nisi ad dolorem & onus luxata brachia, pedesve supererant. At quos urebat ardentissima febris, tam præsentem Rosæ opem experti sunt, ut omnem adnotandorum diligentiam superaverint, & Joannes Lobo Presbyter sacramento coram Judicibus firmaverit, se diversissimis locis Chuquisaquæ, Potosij, Oruræ, alibi flagitantibus promiscuè omnis ætatis, sexus, conditionis infirmis præbuisse potum vivificæ terræ, exemptæ sepulchro Rosæ, & illicò in omnium conspectu ferè innumera curata fuisse languorum genera, & febres præcipuè statim abactas. Pepercerat hæc terra prodigiosè corpori Rosæ, namque cum Limense Cœnobium trecentos numeret Religiosos viros, ut aula Capitularis excipere possit omnia decedentium cadavera, ex agro Panamæ advecta gleba fuit tenuis, soluta, arenosa, & innato calore subtiliter vorax, quo extemplò resolvat, ossium duritiem, & ingesta funera absumat. Mi-
rum

rum dictu! unico, totoque illo spatio, ubi sacrum Rosæ corpus immissum fuit, gleba mutavit indolem, ac ferè pumicea soliditate in se coacta obduruit, ut solùm ibi digitis, levi que manu teri, aut frangi nequeat, quin ferro opus sit ut excavetur: non sic reliqua illius cœmeterii suburra tritu facillima, tractabilis, fluida. Porro in hoc Rosæ Cœnotaphio ad perenne humani generis beneficium viva salutiferi pulveris scaturigo lateet, quod præsertim patuit anno 1632. cum post exportatos inde, totoque Regno distributos terræ cophinos, vix tria, vel quatuor pondo cavo scrobiculo eruta visa sunt. Et cum P. F. Bernardus Marques paucis ante diebus totum immisisset brachium foramini, paulò post incescente intus pulvere, vix manum immergere totam potuit. Sexenni Virgini musculos gutturales inflammavit synnanche, & Chirurgus ulcere inspecto negaverat puellam curari posse, namque gangrena se plagæ insinuaverat, & erosæ carnes frustillatim ulceri excidebant: atque indies serpebat malum. At epoto salutifero pulvere convaluit. Ab annis viginti Abbatissa Monasterij S. Claræ miserimè torquebatur ex inflatione tibiæ, in qua sparsim plusquam quadraginta ulcerum hiabant ora, sed & febrim per viscera sævientem extinxit, & vulnera clausit pulvis hic salutaris. Sed quid singula enumerem? Fœminas præcipuè puerperii doloribus tabescentes præsentissimo

auxilio Rosa sæpissimè recreavit, idcirco quamplurimis pueris, ac puellis, additum fuit cognomen de Rosa in perpetuum beneficii monumentum. Ipsa natura voluit aliquando superesse mnemosynon beneficii à Rosa collati, veluti in Petro de Quixano, qui cum transversum actus in utero matrem exanimaret, ope Rosæ prodivit statim, pictam gerens in dextera palpebra Rosam. Et aliàs huic novi Orbis Thaumaturgæ obtemperarunt mutatæ naturæ vices, ut quando tauros ferociter irruentes compescuit, & piscibus imperavit, ut in retia confluerent, & puellæ decenni, vires addidit, ut pondus erigeret, cui quatuor robusti bajuli impares fore credebantur. Quin etiam mentem aliquibus ab ejus statu dimotis illicò redonavit. Hinc universæ Peruviæ incolis commune studium fuit, in prodigiosa virtutis memoriam passim per ædes, Rosæ effigiem habere, cujus osculo quamplurimi cum morte luctantes, enormiter laucij, per humum solutis membris repentes, salutem illicò receperunt. Ex his imaginibus aliquæ pallentem Rosæ vultum referentes, visæ sunt venustè in genis rubere, & blando fulgore hilaritatis suæ, omnium animos accendere ea die, qua publicè perlectæ sunt Apostolicæ litteræ compellentes undique fideles ad Rosæ prodigia sacris Judicibus deferenda. Horum admirabilem & copiosam nar-

rationem qui velit, consulat Historiam de Venerabilis Rosæ vita, elegantissimè, & ingeniosè contextam à R. P. M. Leonardo Hansen Provinciali Angliæ Ordinis Prædicatorum.

F. Antonius Gonzalez.

IN